

UOHSX008XSJV

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0625/2016/VZ-46041/2016/542/JVo

Brno: 15. listopadu 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 26. 9. 2016 z moci úřední, jehož účastníkem je:

- zadavatel – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 26365804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary,

ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) citovaného zákona v souvislosti s možným nedodržením zásady zákazu diskriminace stanovené v § 6 odst. 1 citovaného zákona při zadávání části 1 „Lůžka a anesteziologie“ a části 2 „Ohřevy“ veřejné zakázky „Modernizace a vybavení přístrojového vybavení Pavilonu akutní medicíny a centrálního vstupu KKN - akutní péče II“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 20. 5. 2015 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 21. 5. 2015 pod ev. č. 483918 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 23. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 099-179291,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 26365804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel při zadávání části 1 „Lůžka a anesteziologie“ veřejné zakázky „Modernizace a vybavení přístrojového vybavení Pavilonu akutní medicíny a centrálního vstupu KKN - akutní péče II“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne

20. 5. 2015 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 21. 5. 2015 pod ev. č. 483918 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 23. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 099-179291, zásadu zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 citovaného zákona, když v článku II. 1.5 v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 2.2 „Podrobné vymezení předmětu zakázky“ část 1 – lůžka a anesteziologie zadávací dokumentace vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v rámci příslušné části veřejné zakázky poptával vzájemně ne zcela související plnění (tj. poptával plnění spočívající v dodávce lůžek a matrací spolu s plněním spočívajícím v dodávce resuscitačního a anesteziologického vozíku), ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, čímž omezil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé druhy plnění, nikoli však na všechny současně, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 24. 9. 2015 s dodavatelem – HOSPIMED, spol. s r. o., IČO 00676853, se sídlem Malešická 2251/51, 130 00 Praha 3 – kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 1 „Lůžka a anesteziologie“ výše uvedené veřejné zakázky.

II.

Zadavatel – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 26365804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel při zadávání části 2 „Ohřevy“ veřejné zakázky „Modernizace a vybavení přístrojového vybavení Pavilonu akutní medicíny a centrálního vstupu KKN - akutní péče II“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 20. 5. 2015 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 21. 5. 2015 pod ev. č. 483918 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 23. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 099-179291, zásadu zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 citovaného zákona, když v článku II. 1.5 v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 2.2 „Podrobné vymezení předmětu zakázky“ část 2 – ohřevy zadávací dokumentace vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v rámci příslušné části veřejné zakázky poptával vzájemně ne zcela související plnění, kdy poptával společně plnění rozdílného technického charakteru, tj. poptával plnění spočívající v dodávce ohřivačů infuzí, mražené plasmy a krve spolu s plněním určeným k ohřevu pacientů, ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, čímž omezil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé druhy plnění, nikoli však na všechny současně, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 5. 10. 2015 s dodavatelem – ASQA a. s., IČO 27125971, se sídlem Kosoř 297, 252 26 Kosoř – kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 2 „Ohřevy“ výše uvedené veřejné zakázky.

III.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí se podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavateli – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 26365804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary –

ukládá pokutu ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 26365804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary (dále jen „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zadávací řízení veřejné zakázky „Modernizace a vybavení přístrojového vybavení Pavilonu akutní medicíny a centrálního vstupu KKN - akutní péče II“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 20. 5. 2015 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 21. 5. 2015 pod ev. č. 483918 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 23. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 099-179291 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Z bodu II. 1. 5) „Stručný popis zakázky nebo nákupu(ů)“ oznámení o zakázce vyplývá, že předmětem plnění veřejné zakázky byla dodávka zdravotnických přístrojů pro akutní péči. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky dle bodu II.2.1) oznámení o zakázce činila 3 045 000 Kč bez DPH.
3. Z bodu II.1.8) „Části zakázky“ v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce vyplývá, že veřejná zakázka byla rozdělena na dvě části, tj. na část 1 s názvem „Lůžka a anesteziologie“ (dále jen „část 1 veřejné zakázky“) a část 2 s názvem „Ohřevy“ (dále jen „část 2 veřejné zakázky“).
4. Z přílohy B oznámení o zakázce vyplývá, že předmětem plnění části 1 veřejné zakázky byla dodávka:
 - 3 ks lůžko transportní – stretcher,
 - 2 ks lůžko pro intenzivní péči ARO vč. antidekubitních aktivních matrací,
 - 2 ks sprchovací lůžko,
 - 13 ks matrace antidekubitní aktivní JIP,
 - 3 ks resuscitační vozík, a
 - 5 ks anesteziologický vozík.
5. Z přílohy B oznámení o zakázce dále vyplývá, že předmětem plnění části 2 veřejné zakázky byla dodávka:
 - 6 ks ohřívač infuzí,
 - 1 ks ohřívač infuzí velkoobjemový,
 - 5 ks ohřev pacienta - lůžková část,
 - 5ks ohřev pacienta - operační sál, a
 - 1 ks ohřev mražené plasmy a krve.
6. V bodu 2. 4. „Technické a kvalitativní parametry“ zadávací dokumentace zadavatel odkazem na „Formuláře pro specifikaci technických paramentů“, které tvořily přílohy zadávací dokumentace, vymezil technické, jakostní a funkční požadavky na předmět plnění veřejné zakázky.

7. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 13. 7. 2015 vyplývá, že zadavatel obdržel celkem 4 nabídky, přičemž dvě nabídky byly podány v části 1 veřejné zakázky a zbylé dvě v části 2 veřejné zakázky.
8. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek části 1 veřejné zakázky ze dne 10. 8. 2015 vyplývá, že nejnižší nabídkovou cenu nabídl uchazeč – HOSPIMED, spol. s r.o., IČO 00676853, se sídlem Malešická 2251/51, 130 00 Praha 3 (dále jen „vybraný uchazeč č. 1“), přičemž hodnotící komise doporučila zadavateli uzavřít s vybraným uchazečem č. 1 smlouvu na předmět plnění části 1 veřejné zakázky.
9. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek části 2 veřejné zakázky ze dne 2. 9. 2015 vyplývá, že nejnižší nabídkovou cenu nabídl uchazeč – ASQA a. s., IČO 27125971, se sídlem Kosoř 297, 252 26 Kosoř (dále jen „vybraný uchazeč č. 2“), přičemž hodnotící komise doporučila zadavateli uzavřít s vybraným uchazečem č. 2 smlouvu na předmět plnění části 2 veřejné zakázky.
10. Dne 18. 8. 2015 rozhodl zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky v části 1 veřejné zakázky, a to nabídky vybraného uchazeče č. 1.
11. Dne 7. 9. 2015 rozhodl zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky v části 2 veřejné zakázky, a to nabídky vybraného uchazeče č. 2.
12. Dne 24. 9. 2015 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem 1 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 1 veřejné zakázky. Z přílohy č. 3.1 „Formulář pro zpracování nabídkové ceny pro část 1“ kupní smlouvy vyplývá, že celková cena za předmět plnění části 1 veřejné zakázky činila 1 850 466,3 Kč včetně DPH.
13. Dne 5. 10. 2015 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem č. 2 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 2 veřejné zakázky. Z přílohy č. 2 kupní smlouvy vyplývá, že celková cena za předmět plnění části 2 veřejné zakázky činila 1 327 370 Kč včetně DPH.

Postup Úřadu před zahájením správního řízení

14. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky.
15. V rámci šetření podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele dokumentaci pořízenou v souvislosti s veřejnou zakázkou. Úřad na základě obdržené dokumentace o veřejné zakázce získal pochybnosti, zda zadavatel při vymezení předmětu plnění v rámci příslušných částí veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem, a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správních deliktů zadavatelem.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

16. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel.
17. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli přípisem č. j. ÚOHS-S0625/2016/VZ-39109/2016/542/JVo ze dne 23. 9. 2016, přičemž ho seznámil se zjištěnými skutečnostmi. Oznámení o zahájení správního řízení bylo zadavateli doručeno dne 26. 9. 2016 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

18. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0625/2016/VZ-39112/2016/542/JVo ze dne 23. 9. 2016 stanovil zadavateli lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.

Vyjádření zadavatele

19. Dne 6. 10. 2016 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne, v rámci kterého zadavatel odkázal na své vyjádření k podnětu ze dne 26. 8. 2016 a dále uvedl, že se Úřad odchýlil od závěru uvedených v podnětu, neboť z usnesení vyplývá, že Úřad má odchylný názor, dle kterého např. v části 1 veřejné zakázky dodávka lůžek souvisí s dodávkou matrací, avšak lze mít pochyby o souvislosti mezi lůžky a matracemi na jedné straně a dodávkami anesteziologického a resuscitačního vozíku na straně druhé. Zadavatel uvedl, že v rámci druhé části veřejné zakázky pak směřuje postup Úřadu nikoliv k dělení na jednotlivé komponenty, jako spíše k dělení na rozdílné technické části, a to ohřev krve a infuzí na jedné straně a ohřev pacientů na straně druhé.
20. Zadavatel konstatoval, že se ze strany Úřadu jedná již o třetí právní názor, přičemž první právní názor zaujal zadavatel, který rozdělil předmět veřejné zakázky podle § 98 zákona na dvě části, vycházejíc přitom z jejich logické oborové a profesní příbuznosti. Druhý právní názor, dle zadavatele nikterak nepodložený, zaujal pisatel podnětu (dotační orgán), který nezohlednil dělení na dvě části a uvedl, že zakázka měla být rozdělena na jednotlivé komponenty, ad absurdum až na 11 částí. Třetí právní názor vyjadřuje dle navrhovatele Úřad, v rámci kterého měla být veřejná zakázka rozdělena na čtyři části.
21. Dle zadavatele tak výše předestřené právní názory jednoznačně ukazují na problematičnost a obtížnost praktického řešení otázky dělení či případně slučování předmětů veřejných zakázek, jakož i jejich dělení na jednotlivé části. Zadavatel upozornil na skutečnost, že zákon v tomto směru nedává jednoznačný návod, jakým způsobem postupovat.
22. Zadavatel vyjádřil přesvědčení, že z pohledu nutnosti zabránění nepřípustnému dělení veřejných zakázek kladl důraz na zajištění provedení zakázky co nejtransparentnějším způsobem, za které je považováno, v souladu s ustáleným právním výkladem, zadavatelem zvolené otevřené nadlimitní řízení. Zadavatel dle svého vyjádření zohlednil i problematiku samotného dělení na jednotlivé části, kdy vycházel z ustanovení § 98 zákona, dle kterého zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha plnění.
23. Zadavatel konstatoval, že zákon dává v tomto směru možnost, nikoliv povinnost přistoupit k dělení zakázky na části ve smyslu § 98 zákona. Zadavatel současně uvedl, že je si vědom povinnosti rozdělit předmět veřejné zakázky, kdy by to mělo za následek skrytou diskriminaci uchazečů. Zadavatel konstatoval, že k rozdělení přistoupil, nicméně se nemůže ztotožnit s vyjádřenou pochybností ze strany Úřadu, že měl přistoupit k dalšímu rozdělení na základě „rozdílného technického charakteru“.
24. Zadavatel poukázal na skutečnost, že Úřad nikterak blíže nerozvedl výše uvedený pojem, čímž zadavateli ztížil možnost obrany. Zadavatel uvedl, že mu není jasné, na základě jakého konkrétního odborného posouzení rozdílnosti požadovaného plnění dospěl Úřad ke svému závěru.
25. Zadavatel v rámci svého vyjádření uvedl, že trvá na tom, že plnění požadované v jednotlivých částech spolu souviselo a že postup zadavatele nebyl nikterak diskriminační. Zadavatel

zdůraznil, že stran vymezení veřejné zakázky neobdržel ze strany žádného z uchazečů ani jiného subjektu na trhu jedinou připomínku, podnět či námitku. Zadavatel naopak zdůraznil, že do každé části zakázky podali nabídku dva různí uchazeči, tedy v rámci veřejné zakázky obdržel zadavatel celkem 4 nabídky.

26. Zadavatel dále zdůraznil, že jednotlivé komponenty v příslušných částech veřejné zakázky považuje za plnění spolu související, provázané, a to i z pohledu Úřadem tvrzeného technického charakteru. Dle názoru zadavatele je nutné zohlednit, že poptávané plnění má sloužit ke komplexnímu zajištění poskytování zdravotních služeb pro pacienty Karlovarské krajské nemocnice. Z pohledu zadavatele a jejích terapeutických zvyklostí, jakož i určení plnění pro konkrétní oddělení, je povaha poptávaného plnění nedělitelná, a proto se rozhodl postupovat v zakázce uvedeným způsobem.
27. Zadavatel uvedl podrobné vymezení vztahující se k první části veřejné zakázky, přičemž konstatoval, že uvedené položky (předmět plnění 1. části veřejné zakázky) jsou nutné k provozu na oddělení intenzivní péče, popřípadě na operačním sále i na urgentním příjmu. Tyto položky jsou určeny k ošetřování pacienta, jeho očištění i k převozu, popřípadě k zajištění anestezie i resuscitace. Dle zadavatele svou užitkovou hodnotou i významem tvoří kompaktní celek.
28. Zadavatel současně k druhé části veřejné zakázky konstatoval, že uvedené přístroje jsou určeny k zajištění fyziologické tělesné teploty pacienta, což je zásadní faktor stability životních funkcí. Tyto přístroje jsou používány u pacienta na urgentním příjmu, v průběhu operačního výkonu i na lůžku intenzivní péče. Ve většině případů jsou v provozu současně, jedná se o multimodální přístup k udržení požadované tělesné teploty.
29. Závěrem svého vyjádření zadavatel uvedl, že má i nadále za to, že nastavením podmínek veřejné zakázky nikterak nepochybil. Zadavatel dále uvedl, že jeho postupem zcela jednoznačně nedošlo ani nemohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, a to ani v jednom z tvrzených případů.

Vyjádření k podnětu ze dne 25. 8. 2016

30. S ohledem na skutečnost, že zadavatel v rámci svého vyjádření ze dne 6. 10. 2016 odkázal na své předchozí vyjádření k podnětu ze dne 25. 8. 2016, uvádí Úřad z uvedeného vyjádření relevantní část.
31. Zadavatel konstatoval, že má důvodně za to, že složení zdravotnických přístrojů (prostředků) v jednotlivých částech veřejné zakázky vycházelo z pohledu logického členění, oborové a profesní příbuznosti. Zadavatel vyjádřil přesvědčení, že jednotlivé položky v daných částech spolu natolik funkčně, místně a časově souvisely, že případné rozdělení jednotlivých položek na samostatné veřejné zakázky by naopak znamenalo nezákonné dělení veřejné zakázky dle § 13 odst. 3 zákona.
32. Zadavatel opakovaně uvedl, že vnímá, a to z pohledu oborové a věcné příslušnosti, položky v jednotlivých částech jako jeden nedílný celek, který spolu souvisí. Zadavatel považuje každou část zakázky za jeden funkční celek, který spolu zejména logisticky a ve smyslu terapeutických zvyklostí oddělení, kterým byl určen, souvisí. Dle zadavatele se uvedenými skutečnostmi pisatel podnětu nezabýval, pouze konstatoval nikoli ověřený fakt, ale svou vlastní hypotézu, založenou na objektivních zjištěních.

33. Zadavatel v závěru svého vyjádření k podnětu vyjádřil přesvědčení, že jeho postupem zcela jednoznačně nedošlo a ani nemohlo dojít k ovlivnění výběru nejhodnější nabídky.
34. Dne 25. 10. 2016 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0625/2016/VZ-43403/2016/542/JVo, v němž stanovil zadavateli lhůtu, v níž byl oprávněn vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, přičemž ve stanovené lhůtě ani později se zadavatel nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

35. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce a na základě vlastního zjištění dospěl k závěru, že se zadavatel dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že
 - nedodržel při zadávání části 1 veřejné zakázky zásadu zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když v článku II. 1.5 v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 2.2 „Podrobné vymezení předmětu zakázky“ části 1 – lůžka a anesteziologie zadávací dokumentace vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v rámci příslušné části veřejné zakázky poptával vzájemně ne zcela související plnění (tj. poptával plnění spočívající v dodávce lůžek a matrací spolu s plněním spočívajícím v dodávce resuscitačního a anesteziologického vozíku), ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, čímž omezil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé druhy plnění, nikoli však na všechny současně, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 24. 9. 2015 s vybraným uchazečem č. 1 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 1 veřejné zakázky.
 - nedodržel při zadávání části 2 veřejné zakázky zásadu zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když v článku II. 1.5 v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 2.2 „Podrobné vymezení předmětu zakázky“ části 2 – ohřevy zadávací dokumentace vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v rámci příslušné části veřejné zakázky poptával vzájemně ne zcela související plnění, tj. poptával společně plnění rozdílného technického charakteru, a to plnění spočívající v dodávce ohřivačů infuzí, mražené plasmy a krve spolu s plněním určeným k ohřevu pacientů, ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, čímž omezil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé druhy plnění, nikoli však na všechny současně, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 5. 10. 2015 s vybraným uchazečem č. 2 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 2 veřejné zakázky.

Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Posouzení právního postavení zadavatele

36. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
37. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem:

- a) Česká republika,
- b) státní příspěvková organizace,
- c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
- d) jiná právnická osoba, pokud

1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a

2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.

38. V šetřeném případě se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda je splněn předpoklad stanovený v § 2 odst. 1 zákona, tedy zda je vůbec dána osoba zadavatele. Ustanovení § 2 odst. 2 zákona taxativně vymezuje čtyři skupiny subjektů, které spadají pod definici „veřejného zadavatele“. Jedním z těchto subjektů je podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona i tzv. jiná právnická osoba.

39. Úřad doplňuje, že k tomu, aby bylo možné konkrétní právnickou osobu považovat za veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, musí být obě výše popsané podmínky splněny kumulativním způsobem.

40. Jestliže jde o naplnění první ze shora předestřených podmínek v šetřeném případě, tj. že daná právnická osoba musí být založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, pak je třeba konstatovat, že zákon nikterak blíže nespecifikuje, co se míní uspokojováním potřeb veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu. Za účelem objasnění předmětné definice je tudíž nutné vycházet z relevantní judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“).

41. Z relevantní judikatury SDEU je možno učinit, mimo jiné, tyto závěry:

a) Při posuzování, zda je určitý subjekt zadavatelem, je třeba posuzovat rovněž aktuální pozici příslušné osoby, zda aktuálně uspokojuje v rámci některé ze svých činností potřeby veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, či nikoliv. Nelze si tedy vystačit s posuzováním těch činností, za jejichž účelem byla daná osoba založena či zřízena (rozsudek ze dne 12. prosince 2002, C 470/99 *Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.m.b.H. Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH proti Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH*).

b) Status zadavatele není závislý na relativní důležitosti, kterou má činnost uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, v rámci veškeré činnosti daného subjektu (rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 *Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV*). Jinými slovy řečeno: v případech, kdy určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti (rozhodnutí SDEU C-44/96 ve věci *Mannesmann Angelbau Austria AG and Others vs. Strohal Rotationsdruck GesmbH*).

c) Potřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu jsou chápány mimo jiné jako potřeby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu, a (jako druhá varianta) které se stát, z důvodu obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv (rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV).

42. Ze shora citovaných rozsudků SDEU lze dovodit, že jako potřeby veřejného zájmu je nutno chápat takové potřeby, na jejichž uspokojování má zájem širší okruh osob. Nejde tedy o potřeby, z nichž by měl užitek pouze konkrétní subjekt. V takovém případě by se jednalo o potřeby ryze soukromého charakteru. Potřeby veřejného zájmu jsou naopak potřeby, jejichž uspokojování slouží relativně neomezenému okruhu subjektů, jež se nacházejí na území konkrétního územního samosprávného celku (v prostředí České republiky na území obce či kraje), či dokonce na území státu jako takového (tzn. potřeby uspokojované fakticky v zájmu všech občanů České republiky). Jinými slovy řečeno, za potřeby veřejného zájmu je třeba považovat ty potřeby, na jejichž řádném a pokojném uspokojování má zájem sám stát, a které sám stát taktéž uspokojuje, případně jejich uspokojování svěřuje od něj odvozeným subjektům. Potřeby veřejného zájmu se projevují v celé řadě oblastí dané společnosti (komunity). Typicky mezi ně lze řadit např. potřeby projevující se v oblasti hospodářské, sociální, kulturní, dále v oblasti životního prostředí a v neposlední řadě i potřeby týkající se sféry zdravotnictví.
43. Za účelem zjištění, zda zadavatel vykonává (uspokojuje) konkrétní potřebu (případně potřeby) veřejného zájmu, vycházel Úřad, mimo jiného, i ze Stanov akciové společnosti Karlovarská krajská nemocnice, a.s. (tzn. zadavatele, pozn. Úřadu) ze dne 29. 5. 2015 (dále jen „stanovy“), které jsou volně dostupné z veřejného rejstříku zadavatele (www.justice.cz).
44. V článku 2. „Trvání společnosti“ stanov je uvedeno, že společnost je založena za účelem zajišťování kvalitní a dlouhodobě udržitelné zdravotní péče, přičemž kvalita zdravotní péče a dlouhodobá finanční udržitelnost je nadřazena požadavku na dosahování zisku společnosti.
45. Jak bylo řečeno již výše, potřeby veřejného zájmu jsou takové potřeby, jejichž uspokojování slouží širšímu okruhu subjektů. Současně bylo Úřadem konstatováno, že mezi potřeby veřejného zájmu bezpochyby náleží i potřeby vztahující se ke sféře zdravotnictví. Jestliže předmětem podnikání zadavatele je i poskytování zdravotnických služeb, nemůže být sporu o tom, že byl založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, neboť poskytování zdravotnických služeb přispívá k péči o zdraví, které samo o sobě patří k prioritním hodnotám nejen jednotlivce, ale celé společnosti, a je v důsledku toho jedním ze základních předpokladů sociální a ekonomické stability státu. Právo na zdraví je ostatně garantováno v článku 31 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších ústavních zákonů, v němž je uvedeno, že: *„Každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.“* Jestliže je právo na zdraví v České republice garantováno a chráněno na úrovni ústavního zákona, lze konstatovat, že na ochraně zdraví má bezesporu zájem sám stát (tzn. Česká republika). Ochrana zdraví je proto zcela jistě veřejným zájmem. Komplexní poskytování zdravotnických služeb, které spadá do předmětu podnikání zadavatele, přitom směřuje právě k ochraně zdraví. Vzhledem k právě řečenému Úřad uvádí, že zadavatel byl

založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu (a sice za účelem zájmu na ochraně zdraví), které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. Na právě řečeném nemůže ničeho změnit ani fakt, že, jak vyplývá z čl. 3. „Předmět podnikání společnosti“ stanov, do předmětu podnikání zadavatele náleží, kromě komplexního poskytování zdravotnických služeb, např. i podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady či výroba, obchod a služby nezapsané v přílohách č. 1 až 3 živnostenského zákona. Jak bylo totiž uvedeno v bodě 41. odůvodnění tohoto rozhodnutí, konkrétně lineá b), v případě, kdy konkrétní subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti. Jinými slovy řečeno, pro závěr, že je splněn předpoklad uvedený v § 2 odst. 2 písm. d), bod 1., zákona, plně postačuje, že určitá právnická osoba prokazatelně uspokojuje veřejnou potřebu, byť jinak vykonává i další činnosti, jež mají obchodní charakter, jako tomu je i v šetřeném případě.

46. V předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo popsáno a dovozeno, že zadavatel splňuje první z podmínek vymezených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, tedy že se jedná o právnickou osobu, která uspokojuje potřebu veřejného zájmu (zájem na ochraně zdraví, a to prostřednictvím komplexního poskytování zdravotnických služeb), jež nemá průmyslovou nebo obchodní povahu. K tomu, aby bylo možné zadavatele v šetřeném případě označit za veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, proto zbývá ověřit, zda je splněna i druhá z podmínek předvídaných v citovaném ustanovení zákona.
47. K tomu, aby byla splněna druhá z podmínek, obsažených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, pak musí právnická osoba, která uspokojuje potřebu (potřeby) veřejného zájmu, být v určitém vztahu (vzniklém v důsledku jejího financování, ovládnutí, případně v důsledku jmenování jejích orgánů) k veřejnému zadavateli ve smyslu § 2 odst. 2 zákona. Z obchodního rejstříku vyplývá, že zadavatel je akciovou společností, přičemž jeho jediným akcionářem je Karlovarský kraj, IČO 70891168, se sídlem Závodní 353/88, 360 01 Karlovy Vary (dále jen „Karlovarský kraj“). Karlovarský kraj, coby tzv. vyšší územní samosprávný celek, je veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona. Jestliže jediným, a tudíž výlučným, akcionářem zadavatele je Karlovarský kraj, jakožto veřejný zadavatel, je zcela evidentní, že Karlovarský kraj zadavatele ovládá. Podmínku „ovládání“ podle § 2 odst. 2 písm. d), bod 2., zákona je třeba vykládat v tom smyslu, že konkrétní veřejný zadavatel je schopen ovlivňovat činnost jím ovládané osoby. Toto „ovládání“ je v šetřeném případě evidentně dáno, jelikož veřejný zadavatel, tzn. Karlovarský kraj, jakožto vlastník 100 % akcií zadavatele, je schopen přímo ovlivňovat a řídit činnost zadavatele. Vzhledem k právě řečenému má Úřad tudíž za prokázané, že Karlovarský kraj je subjektem, jenž ovládá zadavatele, coby veřejný zadavatel podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona, a tudíž je bez dalšího splněna i druhá z podmínek, které jsou uvedeny v § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
48. Na základě výše popsaných skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel v šetřeném případě je veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, jelikož uspokojuje potřebu veřejného zájmu (poskytuje komplexní zdravotnické služby), přičemž je ovládán veřejným zadavatelem (Karlovarským krajem), čímž jsou kumulativně splněny obě podmínky vymezené ve shora citovaném ustanovení zákona. Osoba „zadavatele veřejné zakázky“ je tak prokazatelně dána.

Relevantní ustanovení zákona

49. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
50. Zadavatel nesmí podle ustanovení § 13 odst. 3 zákona rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
51. Podle ustanovení § 98 odst. 1 zákona může zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky.
52. Podle ustanovení § 98 odst. 2 zákona v případě rozdělení veřejné zakázky na části uvede zadavatel tuto skutečnost v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení a vymezí předmět jednotlivých částí veřejné zakázky a další požadavky související s rozdělením veřejné zakázky na části.

Obecně k vymezení předmětu veřejné zakázky

53. K otázce vymezení předmětu veřejné zakázky Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že byt' je to výlučně zadavatel, který vymezuje předmět plnění veřejné zakázky (tedy charakter toho, co v rámci zadávacího řízení vlastně poptává), neboť pouze on sám zná nejlépe své vlastní potřeby, jež by měl co nejpřesněji a věcně definovat, nemůže k tomuto úkonu přistupovat zcela libovolně. I zde je totiž vázán zásadami uvedenými v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, zejména zásadou zákazu diskriminace.
54. V souvislosti se zásadou zákazu diskriminace odkazuje Úřad na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, ze kterého vyplývá, že smysl ustanovení § 6 zákona (§ 6 odst. 1 zákona dle znění rozhodného pro posouzení Úřadem) směřuje k zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky, přičemž toho dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Dále Nejvyšší správní soud zdůraznil, že smysl a cíl zákazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 zákona (§ 6 odst. 1 zákona dle znění rozhodného pro posouzení Úřadem) k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právem zakázaným důsledkům (v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli).
55. Otázkou dodržování zásady zákazu diskriminace se zabýval rovněž Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 7/2010 ze dne 2. 3. 2010, v rámci kterého uvedl, že pokud by zadavatel předmět veřejné zakázky vymezil příliš široce a v důsledku toho by se o veřejnou zakázku mohli ucházet jen někteří dodavatelé, mohl by zadavatel porušit jednu ze základních zásad zadávacího řízení zakotvenou v ustanovení § 6 zákona (§ 6 odst. 1 zákona dle znění rozhodného pro posouzení Úřadem), tj. zmíněnou zásadu zákazu diskriminace. Důležitá je podle Krajského soudu v Brně tedy skutečnost, že v důsledku široce vymezeného předmětu veřejné zakázky mohlo nabídku podat méně dodavatelů, než kdyby byla jednotlivá plnění poptávána samostatně (např. rozdělením veřejné zakázky na části), což může způsobit porušení zásady zákazu diskriminace.

56. Při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zákazu diskriminace, je tedy třeba na prvním místě určit, zda předmět veřejné zakázky není natolik odlišný, že jej měl zadavatel poptávat jako samostatné plnění (tedy, jinými slovy řečeno, že měl zadat více veřejných zakázek).
57. Jak dále judikoval Krajský soud v Brně v citovaném rozsudku ze dne 2. 3. 2010, zadavatel se může dopustit porušení zásady zákazu diskriminace v jeho skryté (nepřímé) podobě i v situaci, kdy sice všechna předmětná plnění mohl poptávat v rámci jedné veřejné zakázky (jednalo-li se tedy o plnění svým charakterem totožná či obdobná), ale nevyužil přitom možnosti odstranit či zmírnit případné omezení konkurenčního prostředí tím, že veřejnou zakázku rozdělí na části podle § 98 zákona, pokud to její povaha připouštěla (a zároveň rozdělení nebrání ustanovení § 13 odst. 3 zákona). Nejde tu přitom o to, že by byl zadavatel nucen činit něco (rozdělit veřejnou zakázku na části), co mu zákon neukládá, ale o to, že zadavatel musí využít všechny možnosti, které mu zákon (byť jako možnost, nikoli povinnost) dává, k tomu, aby se v zadávacím řízení diskriminace (resp. omezování konkurenčního prostředí) nedopouštěl.
58. Při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zákazu diskriminace, je nutné určit, zda zadavatel neměl povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části. K podmínkám, za kterých je zadavatel povinen veřejnou zakázku na části rozdělit, Krajský soud v Brně v rámci výše uvedeného rozsudku uvedl následující: *„K tomu, aby bylo možno dospět k závěru, zda zadavatel byl povinen v daném případě veřejnou zakázku rozdělit či nikoliv, je tedy třeba posoudit, zda povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení připouštěla. Rozdělení veřejné zakázky na části přichází v úvahu obecně tehdy, pokud plnění v rámci jednotlivých částí budou plněními svým charakterem odlišnými. Naopak rozdělení veřejné zakázky na části vhodné nebude zejména tehdy, pokud bude předmět zakázky tvořen plněními navzájem se neodlišujícími nebo plněními, která na sebe úzce navazují. K rozdělení veřejné zakázky na části lze přistoupit zásadně tehdy, pokud je důvod předpokládat, že za plnění po částech bude zadavatel platit v součtu nižší cenu. Tak tomu zpravidla může být právě v situaci, kdy rozdělení veřejné zakázky na části může přinést více nabídek a tedy i větší soutěž konkurujících si dodavatelů a z toho vyplývající nižší nabídkovou cenu.“*
59. Při zkoumání toho, zda zadavatel neporušil zásadu zákazu diskriminace tím, jakým způsobem vymezil předmět veřejné zakázky, je nutné vzít v úvahu všechny okolnosti daného individuálního případu. Je přitom třeba, v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu, dát zadavateli prostor i pro jeho legitimní ekonomickou úvahu. Skrytou (nepřímou) diskriminaci tak lze nalézt i v případě, kdy zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky skutečně excesivně (tj. tehdy, když je způsobený dopad na konkurenční prostředí zjevně nepřiměřený ve vztahu k legitimním důvodům, které zadavatele k danému vymezení předmětu veřejné zakázky vedly). Je tedy třeba posoudit zejména dopad, který určité vymezení předmětu veřejné zakázky má na konkurenční prostředí, a důvody, které zadavatele k takovému vymezení vedly (a to zejména z pohledu technického a ekonomického), a tyto okolnosti následně uvážit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti.
60. Pokud by prostor pro skutečně legitimní ekonomickou úvahu zadavatele nebyl dán, mohla by dle názoru Úřadu mechanická aplikace institutu zákazu skryté (nepřímé) diskriminace vést až k absurdním důsledkům, přičemž jedním z nich by v konečné fázi mohla být i realizace

takového řešení, které by nedůvodně zvyšovalo náklady zadavatele a nutilo by jej tak ke zjevně nehospodárnému postupu.

Společné odůvodnění výroku I. a II. rozhodnutí

61. Úřad v obecné části vztahující se k problematice vymezení předmětu plnění veřejné zakázky dovodil, že zadavatel je oprávněn definovat předmět veřejné zakázky s ohledem na své potřeby, možnosti a s přihlédnutím ke všem specifikům poptávaného plnění, avšak v rámci vymezení předmětu plnění veřejné zakázky nesmí dojít k porušení základních zásad zadávacího řízení uvedených v § 6 odst. 1 zákona, ani jiných ustanovení zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel rozdělil předmět veřejné zakázky podle § 98 odst. 1 zákona na části, přistoupil Úřad částečně ke společnému odůvodnění výroku I. tohoto rozhodnutí vztahujícímu se k části 1 veřejné zakázky a výroku II. tohoto rozhodnutí vztahujícímu se k části 2 veřejné zakázky, neboť v obou případech se jedná o shodnou problematiku, která se týká dělení předmětu veřejné zakázky na jednotlivé části.
62. K dělení veřejné zakázky na části Úřad uvádí, že ustanovení § 98 odst. 1 zákona umožňuje zadavateli rozdělit předmět veřejné zakázky na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky. Ačkoliv je z uvedeného ustanovení zákona zřejmé, že se jedná o fakultativní možnost zadavatele, je v daném případě nutné zohlednit rovněž základní zásady uvedené v § 6 odst. 1 zákona, které je nutné dodržet v rámci celého zadávacího řízení a dále relevantní judikaturu vztahující se k obligatornímu rozdělení předmětu veřejné zakázky (viz bod 55 odůvodnění tohoto rozhodnutí). V návaznosti na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že v šetřeném případě by postup zadavatele v souvislosti s vymezením předmětu veřejné zakázky bylo možné považovat za souladný se zákonem pouze tehdy, pokud by předmět veřejné zakázky rozdělil na dílčí části, přičemž míra členění na jednotlivé části musí odrážet technické aspekty požadovaného plnění a reálnou situaci na příslušném trhu se zdravotnickým vybavením. V intencích výše citovaných rozsudků je tedy nutné rozdělit předmět veřejné zakázky na jednotlivé části v případě, že charakter výrobků bude odlišný a lze očekávat, že provedené rozdělení předmětu plnění může zvýšit počet nabídek v zadávacím řízení, resp. umožní většímu okruhu subjektů ucházet se o veřejnou zakázku.
63. Oproti tomu rozdělení veřejné zakázky na části není vhodné provádět u takového plnění, které je tvořené výrobky v postavení komplementů, neboť dodavatelé případným rozdělením veřejné zakázky na části by nejspíše ztratili zájem ucházet se o takové dílčí plnění. Příkladem takového nežádoucího rozdělení by mohlo být rozdělení stavební veřejné zakázky na jednotlivé dílčí činnosti, kdy lze důvodně předpokládat nezájem uchazečů podat nabídku z důvodů neúměrných požadavků na budoucí koordinaci jednotlivých dílčích stavebních činností s ostatními dodavateli.
64. V souvislosti s povinností rozdělit předmět veřejné zakázky na jednotlivé části považuje Úřad za vhodné blíže konkretizovat pojem „rozdílný charakter plnění“. Jak již bylo řečeno výše, je povinností zadavatele rozdělit předmět plnění veřejné zakázky, jestliže je plnění odlišného charakteru a současně lze očekávat zvýšení počtu nabídek v zadávacím řízení. Odlišný charakter je v daném kontextu nutné chápat jako skutečnost, která má svoji podstatu v rozdílné technologii výroby, zpracování, použitých materiálů nebo jiné skutečnosti, která ve svém důsledku bude znamenat rozšíření počtu subjektů schopných ucházet se o veřejnou zakázku. Skutečnost, zda se jedná o rozdílný charakter výrobků, které nejsou v postavení

komplementů (viz výše) a zadavateli tak vyplývá povinnost rozdělit předmět veřejné zakázky na části, je nutné posuzovat vždy ve vztahu ke konkrétnímu předmětu plnění veřejné zakázky a nelze toliko mechanicky aplikovat výše uvedené závěry bez detailního posouzení charakteru poptávaného plnění.

65. K tvrzení zadavatele obsaženému ve vyjádření ze dne 6. 10. 2016 o vzájemné souvislosti mezi jednotlivými skupinami výrobků, které zadavatel vnímá jako jeden celek, Úřad uvádí následující. Úřad nezpochybňuje tvrzení zadavatele o vzájemné souvislosti mezi poptávaným plněním. V intencích aktuální judikatury lze mezi poptávaným plněním jednoznačně dovodit místní (stejná nemocnice), časovou (stejně období pořízení) i věcnou souvislost. Věcnou souvislost lze v daném případě dovodit v návaznosti na charakter plnění, tj. jedná se o vybavení sloužící k poskytování odpovídající lékařské péče, přičemž pro řádné poskytování této péče jsou poptávané výrobky nezbytné v celém svém rozsahu. Uvedené výrobky tvoří svoji podstatou jeden funkční celek, tj. plně vybavené a funkční specializované pracoviště zadavatele k poskytování odpovídající lékařské péče. Vzhledem ke vzájemné souvislosti mezi poptávaným plněním v rámci příslušné části veřejné zakázky je zřejmé, že zadavatel nepostupoval v rozporu se zákonem, když poptával předmětné vybavení v rámci jedné veřejné zakázky. Skutečnost, zda měl zadavatel rozdělit předmět plnění veřejné zakázky na více částí, než učinil, je předmětem dalších úvah Úřadu.

K výroku I. rozhodnutí

66. V šetřeném případě zadavatel v rámci části 1 veřejné zakázky poptával zdravotnické vybavení spočívající v dodávce lůžek, matrací a vozíků (blíže viz bod 4 odůvodnění rozhodnutí).
67. Z přílohy č. 2.1 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_22 – Lůžko transportní – stretcher“ vyplývá, že předmětem plnění bylo transportní lůžko, přičemž v rámci uvedené přílohy byly specifikovány technické požadavky na toto lůžko, mimo jiné požadavek na stabilní a jednoduše čistitelnou sloupovou konstrukci lůžka, hydraulický zdvih lůžka, matraci ze studené PUR pěny s voděodolným paropropustným antistatickým potahem s tloušťkou min. 6 cm. Z přílohy č. 2.1 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_23 – Lůžko pro intenzivní péči ARO vč. antidekubitních aktivních matrací“ vyplývá požadavek zadavatele na intenzivní lůžko nejvyšší třídy pro použití na ARO vč. antidekubitní aktivní matrace s kompresorem a CPR rychlým vypuštěním matrace pro rychlou resuscitaci. Z přílohy č. 2.1 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_24 – Sprchovací lůžko“ vyplývá, že předmětem plnění bylo sprchovací lůžko vč. sprchovací matrace s hydraulicky nastavitelnou výškou a výpustnými ventily. Z přílohy č. 2.1 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_25 – Matrace antidekubitní aktivní JIP“ vyplývá, že předmětem plnění bylo 13 ks antidekubitních aktivních matrací určených pro JIP, přičemž byly požadovány matrace s kompresorem a CPR rychlým vypuštěním matrace pro rychlou resuscitaci, přičemž výška matrace byla stanovena max. 21 cm a nosnost min. 200kg. Z přílohy č. 2.1 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_26 – Resuscitační vozík“ vyplývá, že předmětem plnění byl ocelový pojízdný vozík s šuplíky včetně příslušenství, tj. s držákem rukavic, infuzním držákem, otevíračem ampulí, resuscitační podložkou apod. Z přílohy č. 2.1 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_27 – Anesteziologický vozík“ vyplývá, že zadavatel požadoval ocelový pojízdný vozík s šuplíky včetně příslušenství tj. s držákem

rukavic, držákem kontejneru na použité jehly z PVC pásku, odkládací kapsy na dokumenty apod.

68. V návaznosti na výše uvedené vymezení technických specifikací jednotlivých výrobků poptávaných v rámci části 1 veřejné zakázky Úřad konstatuje, že v daném případě byly poptávány v rámci části 1 veřejné zakázky dvě skupiny výrobků. První skupinu výrobků představovala lůžka, tj. transportní lůžko, lůžko pro intenzivní péči ARO, sprchovací lůžko, a dále příslušenství k vybraným lůžkům (v daném případě antidekubitní aktivní matrace). Druhou skupinu výrobků představoval resuscitační a anesteziologický vozík. V případě první skupiny výrobků se jedná o zdravotnické vybavení k zajištění potřebných úkonů spojených s hospitalizací pacientů, tj. manipulace, provádění hygieny apod. V přeneseném slova smyslu se ve všech případech jedná o postele/lůžka se specifickou funkcí. Oproti tomu v případě resuscitačního a anesteziologického vozíku se jedná o vybavení odlišného technického charakteru, které je určeno primárně k uskladnění a následné přehledné dostupnosti lékařského materiálu a vybavení.
69. Srovnáním obou skupin výrobků, tj. lůžek a vozíků lze jednoznačně dovodit, že dané výrobky mají rozdílnou technickou konstrukci (rozměry, použité materiály na výrobu, požadavky na příslušenství) i rozdílnou funkci (viz bod 65 odůvodnění tohoto rozhodnutí). V návaznosti na výše uvedené Úřad konstatuje, že s ohledem na odlišnou technickou konstrukci poptávaných výrobků tj. lůžek vč. příslušenství a vozíků (resuscitační a anesteziologický), lze důvodně předpokládat, že okruh výrobců uvedeného nemocničního vybavení není v daném případě totožný, neboť rozdílná technická konstrukce obou skupin poptávaných výrobků klade rozdílné nároky na zkušenosti a dovednosti spojené s výrobou. Zejména konstrukce vybraných lůžek určených pro ARO je s ohledem na požadovanou výškovou stavitelnost pomocí elektromotorů nepochybně složitější a technicky náročnější než výroba vozíku se zásuvkami (šuplíky) na zdravotnický materiál a vybavení.
70. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel v šetřeném případě poptával výrobky rozdílného provedení (lůžka a vozíky), aniž by z povahy těchto výrobků jakkoli vyplývala potřeba zadávat tyto výrobky společně v rámci jedné části. Dané výrobky tvoří funkční celek v užším slova smyslu, ani příslušenství k některému poptávanému výrobku, a proto je možné je dodávat odděleně, resp. v rámci samostatných částí veřejné zakázky. Současně se nejedná o případ, kdy by se jednalo o výrobky odlišného provedení pouze v určitých detailech, nebo se stejnou či velmi podobnou výrobní technologií. V návaznosti na výše uvedené Úřad dovodil, že rozdělením výrobků na části, v konkrétním případě na část, jejichž předmětem by byla dodávka lůžek vč. příslušenství a na část, jejichž předmětem by byla dodávka vozíků, mohl zadavatel obdržet vyšší počet nabídek v zadávacím řízení, neboť takto vymezený předmět plnění v rámci jednotlivých částí veřejné zakázky by umožnil podat nabídku např. rovněž samotným výrobcům jednotlivého nemocničního vybavení, aniž by museli zajišťovat dodávku zbylého vybavení prostřednictvím subdodavatelů.
71. Úřad má v šetřeném případě za prokázané, že ačkoli jednotlivé komponenty poptávané v rámci části 1 veřejné zakázky tvoří jeden funkční celek v širším slova smyslu (vybavené specializované pracoviště k poskytování lékařské péče), není s ohledem na rozdílný charakter předmětného plnění odůvodněné poptávat toto plnění v rámci jedné části veřejné zakázky, neboť v daném případě nebyly shledány objektivní důvody, které by vylučovaly možnost rozdělit předmět veřejné zakázky na více částí a dosáhnout tak vytvoření podmínek pro účast

většího počtu subjektů v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Lze tedy předpokládat, že rozdělením výrobků do samostatných částí veřejné zakázky mohl zadavatel obdržet vyšší počet nabídek, neboť takto vymezený předmět jednotlivých částí veřejné zakázky by umožnil podat nabídku rovněž samotným výrobcům jednotlivého nemocničního vybavení, aniž by museli zajišťovat dodávku zbylého vybavení prostřednictvím subdodavatelů. V tomto ohledu tedy lze konstatovat, že zadavatelův nezákonný postup mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky.

72. K potencialitě vlivu, jakožto znaku skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, Úřad uvádí, že jak již uvedl předseda Úřadu ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-R128/2014/VZ-19203/2014/321/MMI ze dne 12. 9. 2014, zákon nevyžaduje prokázání vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, postačí takové jednání zadavatele, které mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Jak rovněž konstatoval Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 58/2010-159 ze dne 20. 3. 2012 „*Pro naplnění skutkové podstaty deliktu je přitom takováto možnost zcela postačující a soudu tedy nezbyvá než uzavřít s tím, že žalobce nevyvrátil, že by existovala možnost, že by v případě řádného zadání veřejné zakázky byla podána nabídka další, přičemž nelze vyloučit alespoň potenciální možnost, že by se taková nabídka stala nabídkou vítěznou...K tomu je třeba poukázat na to, že se jedná toliko o možnost (hypotézu), kterou není možné jakkoli prokazovat.*“ Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 41/2010-72 ze dne 7. 10. 2011, dovodil, že „*pro spáchání správního deliktu podle tohoto ustanovení [Pozn. Úřadu: § 120 odst. 1 písm. a)] (a pro uložení pokuty podle § 120 odst. 2 ZVZ) musí být prokázáno, že zadavatel porušil ZVZ, přitom k porušení ZVZ ze strany zadavatele došlo kvalifikovaným způsobem. Tento kvalifikovaný způsob porušení ZVZ (závažnější, „nebezpečnější“ porušení ZVZ) je dán tehdy, pokud kromě samotného nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ již došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a zároveň pokud samotné nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ buď podstatně ovlivnilo, nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.*“
73. Krajský soud v Brně pak v rozsudku č. j. 31 Af 23/2012-40 ze dne 26. 9. 2012 k materiální stránce deliktu uvedl, že „*z dikce „podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit“ vyplývá, že může jít o poruchový nebo i ohrožovací správní delikt. Zákonodárce tedy (za běžných okolností) spatřuje společenskou škodlivost již v tom, že mohlo dojít, nikoli nutně muselo, k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Není tedy pravdou, že nedošlo k naplnění materiálního znaku správního deliktu...již pouhá existence takové možnosti je společensky škodlivá, a došlo tedy k naplnění materiálního znaku (společenské škodlivosti) správního deliktu uvedeného v ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách.*“
74. Úřad v neposlední řadě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 63/2016-43 ze dne 18. 8. 2016, ve kterém bylo mimo jiné konstatováno následující: „*Devátý senát neshledal důvody se od výše citované judikatury v projednávané věci odchýlit. Lze tedy uzavřít, že stěžovatel není u ohrožovací formy správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách (nezákonným postupem zadavatele mohl být ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky) povinen prokazovat, že zde existoval konkrétní dodavatel, který by se, nebýt pochybení zadavatele, zadávacího řízení zúčastnil a mohl podat výhodnější nabídku. Postačí, aby stěžovatel v rozhodnutí učinil kvalifikovanou úvahu, z níž bude logickým a srozumitelným způsobem vyplývat, proč v důsledku pochybení zadavatele mohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, tj. k ohrožení soutěže o veřejnou zakázku.*“

75. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel při zadávání části 1 veřejné zakázky zásadu zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když v článku II. 1.5 v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 2.2 „Podrobné vymezení předmětu zakázky“ části 1 – lůžka a anesteziologie zadávací dokumentace vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v rámci příslušné části veřejné zakázky poptával vzájemně ne zcela související plnění (tj. poptával plnění spočívající v dodávce lůžek a matrací spolu s plněním spočívajícím v dodávce resuscitačního a anesteziologického vozíku), ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, čímž omezil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé druhy plnění, nikoli však na všechny současně, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 24. 9. 2015 vybraným uchazečem č. 1 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 1 veřejné zakázky, přičemž tímto postupem byla naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, a proto rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

76. V šetřeném případě zadavatel v rámci části 2 veřejné zakázky poptával zdravotnické vybavení spočívající v dodávce ohřivačů infuzí, mražené plazmy a krve a ohřevů pro pacienty (blíže viz bod 5 odůvodnění rozhodnutí).
77. Z přílohy č. 2.2 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_28 – Ohřivač infuzí“ vyplývá, že předmětem plnění byl ohřivač infuzí tvořený jednoduchým systémem pro ohřev gravitačně podávaných infuzí nebo transfuzí pro rutinní praxi operačních sálů či jednotek ARO. Z přílohy č. 2.2 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_29 – Ohřivač infuzí velkoobjemový“ vyplývá, že předmětem plnění byl přístroj pro velkoobjemový ohřev krve a tekutin s maximálním průtokem min. 1100 ml/hod a nastavitelným teplotním rozsahem min. 32-38°C. Z přílohy č. 2.2 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_30 – Ohřev pacienta – lůžková část“ vyplývá, že předmětem plnění byl hypertermický systém pro ohřev pacienta s možností výběru z min. 3 úrovní teplot v rozsahu 32-44°C vč. dodávky setu příkrývek v min. rozsahu: celotělová pro dospělé (3ks), pro horní polovinu těla (2ks) a pro dolní polovinu těla (2ks). Z přílohy č. 2.2 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_31 – Ohřev pacienta – operační sál“ vyplývá, že předmětem plnění byla dodávka podložkového systému na ohřev pacienta na operačním stole při operaci s nastavitelným rozsahem teplot 33-39°C(+1°C) s vyhřívanou podložkou na operační stůl s rozměry: délka min 930 mm a šířka min 490 mm. Z přílohy č. 2.2 „Formulář technických specifikací dodávky pro ROP III_32 – Ohřev mražené plazmy a krve“ vyplývá, že předmětem plnění byl přístroj pro rozmrazování plazmy a ohřev krve s nastavitelnou teplotou v rozsahu min 37-42°C, včetně veškerého příslušenství k zahájení provozu.
78. V návaznosti na výše uvedené vymezení technických specifikací jednotlivých výrobků poptávaných v rámci části 2 veřejné zakázky Úřad konstatuje, že v daném případě byly poptávány v rámci části 2 veřejné zakázky dvě skupiny výrobků z hlediska účelu jejich využití. První skupinu výrobků představovaly přístroje na ohřev infuzí, ohřev mražené plazmy a krve. Druhou skupinu výrobků pak představovaly zařízení sloužící k ohřevu pacientů. V případě první skupiny výrobků se jedná o zdravotnické vybavení k zajištění potřebné teploty média

(infuze, krve apod.) před parenterální aplikací. Druhá skupina výrobků je určena k zajištění ohřevu pacientů.

79. Ačkoli se Úřad ztotožňuje s tvrzením zadavatele, že přístroje poptávané v rámci části 2 veřejné zakázky jsou určeny k zajištění fyziologické tělesné teploty pacienta, přičemž ve většině případů jsou v provozu současně a jedná se tak o multimodální přístup k udržení požadované tělesné teploty, nelze v daném případě abstrahovat od skutečnosti, že dané přístroje využívají ke své činnosti odlišná technická řešení a jsou založeny na rozdílných principech fungování. Zajištění ohřevu infuzí může být založeno např. na principu průtokového ohříváče, ohřev mražené plazmy a krve je zajišťován prostřednictvím zařízení s vyhřívaným vnitřním prostorem (vanou) s kapacitou min. 8ks 250 ml konzerv. Ohřev pacientů je možné realizovat prostřednictvím vyhřívaných podložek (samotný ohřev je zajišťován pomocí elektrických topných těles nebo prostřednictvím nuceného oběhu ohřívání kapaliny), případně prostřednictvím vaků, do kterých je zajištěn přívod teplého vzduchu. V návaznosti na výše uvedené skutečnosti Úřad uvádí, že se nejedná o veškeré způsoby ohřevu médií a pacientů ve zdravotnictví, avšak z uvedeného výčtu používaných technologií je možné jednoznačně dovodit jejich rozdílnost a různorodost. Současně lze z technické povahy poptávaných přístrojů dovodit, že dané přístroje (na ohřev infuzí případně krve a na ohřev pacientů) není nutné používat současně a dané přístroje netvoří jeden funkční celek v užším slova smyslu, který by vyžadoval zajištění vzájemné kompatibility. Jinak řečeno pro zajištění požadovaných výsledků na dosažení optimální teploty u pacienta, lze vzájemně kombinovat různé systémy ohřevu podávaných médií a různé systémy ohřevu pacienta, případně využívat pouze jeden z nich.
80. Právě skutečnost, že pro kompletní vybavení specializovaného pracoviště není nutné zajistit vzájemnou kompatibilitu přístrojů, neboť každý přístroj vykonává specializovanou činnost, která není závislá na jiné, je předpokladem pro možnost poptávat dané přístroje v rámci samostatných částí veřejné zakázky. Uvedené lze názorně uvést na příkladu, kdy je zřejmé, že systém jakým je ohřívána infuze aplikovaná pacientovi, není závislý na systému, jakým je tento pacient případně ohříván (udržován v požadovaném teplotním prostředí) např. během operace. Lze tedy shrnout, že ačkoliv poptávané plnění směřuje ke stejnému cíli, tj. dosažení a udržení požadované tělesné teploty, je technické provedení jednotlivých přístrojů, jakožto i princip jejich fungování natolik odlišný, že není právě s ohledem na tuto technickou odlišnost odůvodněný požadavek poptávat předmětné plnění v rámci jedné části veřejné zakázky, resp. nejsou zde překážky pro rozdělení předmětu plnění na více částí, odpovídající jednotlivým přístrojům, nebo skupinám přístrojů. Rozdělením předmětu plnění části 2 veřejné zakázky na části by zadavatel umožnil ucházet se o veřejnou zakázku více subjektům, tedy i takovým, kteří se v rámci svého výrobního portfolia specializují výhradně na ohřevy pacientů nebo naopak dodávají přístroje k ohřevu podávaných médií.
81. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel v šetřeném případě poptával výrobky rozdílného technického charakteru (ohřevy infuzí, plazmy a krve s ohřevy pacientů), aniž by z povahy těchto výrobků jakkoli vyplývala potřeba zadávat tyto výrobky společně v rámci jedné části veřejné zakázky. Dané výrobky netvoří funkční celek, ani příslušenství k některému poptávanému výrobku, a proto je možné dodávat je odděleně, resp. v rámci samostatných částí veřejné zakázky. Současně se nejedná o případ, kdy se jedná o výrobky odlišného provedení pouze v určitých detailech, nebo se stejnou výrobní technologií. Lze tedy

předpokládat, že rozdělením výrobků do samostatných částí veřejné zakázky mohl zadavatel obdržet vyšší počet nabídek, neboť takto vymezený předmět jednotlivých částí veřejné zakázky by umožnil podat nabídku rovněž samotným výrobcům jednotlivých přístrojů, aniž by museli zajišťovat dodávku zbylého vybavení prostřednictvím subdodavatelů. V tomto ohledu tedy lze konstatovat, že zadavatelův nezákonný postup mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. K výše uvedenému Úřad doplňuje, že Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 9 As 63/2016 ze dne 18. 8. 2016 (viz bod 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí) dovodil, že v případě ohrožovací formy správního deliktu není Úřad povinen prokazovat, že zde existoval konkrétní dodavatel, který by se, nebýt pochybení zadavatele, zadávacího řízení zúčastnil a mohl podat výhodnější nabídku. V této souvislosti odkazuje Úřad na argumentaci týkající se prokazování vlivu na výběr nejvhodnější nabídky obsaženou v bodech 72. až 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

82. Úřad má v šetřeném případě za prokázané, že ačkoli jednotlivé přístroje poptávané v rámci části 2 veřejné zakázky tvoří jeden funkční celek v širším slova smyslu (vybavené specializované pracoviště k poskytování lékařské péče), není s ohledem na rozdílný charakter tohoto plnění odůvodněné poptávat jej v rámci jedné části veřejné zakázky, neboť v daném případě nebyly shledány objektivní důvody, které by vylučovaly možnost rozdělit předmět veřejné zakázky na více částí a dosáhnout tak vytvoření podmínek pro účast většího počtu subjektů v zadávacím řízení na veřejnou zakázku.
83. Pro úplnost Úřad uvádí, že v šetřeném případě zadavatel v rámci části 2 veřejné zakázky obdržel nabídku vybraného uchazeče č. 2, která byla tvořena celkem 5 typovými položkami od třech různých výrobců. V návaznosti na výše uvedené je tak možné dovodit, že v daném případě bylo možné předmět veřejné zakázky rozdělit na více částí.
84. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel při zadávání části 2 veřejné zakázky zásadu zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když v článku II. 1.5 v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 2.2 „Podrobné vymezení předmětu zakázky“ části 2 – ohřevy zadávací dokumentace vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v rámci příslušné části veřejné zakázky požadoval vzájemně ne zcela související plnění, kdy poptával společně plnění rozdílného technického charakteru, tj. poptával plnění spočívající v dodávce ohřivačů infuzí, mražené plasmy a krve spolu s plněním určeným k ohřevu pacientů, ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, čímž omezil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé druhy plnění, nikoli však na všechny současně, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 5. 10. 2015 s vybraným uchazečem č. 2 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 2 veřejné zakázky, přičemž tímto postupem byla naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, a proto rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

IV. K ULOŽENÍ SANKCE

85. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

86. Ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel při zadávání části 1 veřejné zakázky zásadu zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když v článku II. 1.5 v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 2.2 „Podrobné vymezení předmětu zakázky“ části 1 – lůžka a anesteziologie zadávací dokumentace vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v rámci příslušné části veřejné zakázky poptával vzájemně ne zcela související plnění (tj. poptával plnění spočívající v dodávce lůžek a matrací spolu s plněním spočívajícím v dodávce resuscitačního a anesteziologického vozíku), ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, čímž omezil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé druhy plnění, nikoli však na všechny současně, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 24. 9. 2015 vybraným uchazečem č. 1 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 1 veřejné zakázky.
87. Ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel při zadávání části 2 veřejné zakázky zásadu zákazu diskriminace uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když v článku II. 1.5 v návaznosti na přílohu B uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 2.2 „Podrobné vymezení předmětu zakázky“ části 2 – ohřevy zadávací dokumentace vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v rámci příslušné části veřejné zakázky požadoval vzájemně ne zcela související plnění, kdy poptával společně plnění rozdílného technického charakteru, tj. poptával plnění spočívající v dodávce ohřívačů infuzí, mražené plasmy a krve spolu s plněním určeným k ohřevu pacientů, ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, čímž omezil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé druhy plnění, nikoli však na všechny současně, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 5. 10. 2015 s vybraným uchazečem č. 2 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 2 veřejné zakázky.
88. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
89. V návaznosti na výše citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 15. 8. 2016, přičemž správní řízení sp. zn. S625/2016/VZ bylo zahájeno dne 26. 9. 2016. V daném případě došlo ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí dne 24. 9. 2015, kdy zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem č. 1 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 1 veřejné zakázky. Ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí došlo dne 5. 10. 2015, kdy zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem č. 2 kupní smlouvu na dodávku předmětu plnění části 2 veřejné zakázky. Z uvedených údajů tedy vyplývá, že v šetřených případech odpovědnost zadavatele za jednotlivé správní delikty nezanikla.
90. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt se uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d).

91. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008-67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
92. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.
93. V souladu s výše citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, za který správní delikt je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).
94. V daném případě se zadavatel dopustil celkem dvou správních deliktů, přičemž v obou případech se jednalo o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. V případě správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona lze uložit pokutu do 10 % ceny zakázky nebo do 20 000 000,- Kč, pokud cena zakázky nebyla nabídnuta.
95. S ohledem na celkovou hodnotu plnění jednotlivých částí veřejné zakázky (viz bod 12. a 13. odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad uvádí, že vyšší celkovou hodnotu plnění představuje celková cena za plnění části 1 veřejné zakázky ve výši 1 850 466,3 Kč včetně DPH, která byla stanovena v příloze č. 3.1 „Formulář pro zpracování nabídkové ceny pro část 1“ kupní smlouvy ze dne 24. 9. 2015. Horní hranice možné pokuty (10 % z ceny části 1 veřejné zakázky vč. DPH) tedy činí po zaokrouhlení částku 185 047 Kč.
96. Úřad tedy přistoupil k uložení pokuty za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí s ohledem na použití zásady absorpce přihlédl v rámci přitěžujících okolností.

97. Úřad ve vztahu ke způsobu stanovení výše uložené pokuty na tomto místě rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 245/2015 – 33 ze dne 16. 8. 2016, v němž je mimo jiné konstatováno následující: *„Podle § 35 trestního zákona se při postihu souběhu trestných činů ukládá úhrnný nebo souhrnný trest. Tyto tresty „představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu“ (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: cit. dílo, str. 301). Z téhož ustanovení pak plyne zásada uložení shodného trestu za sbíhající se trestné činy bez ohledu na to, zda je o těchto činech vedeno společné řízení (§ 20 odst. 1 trestního řádu) či ne. Při ukládání úhrnného i souhrnného trestu soud vychází ze stejných zásad. Z hlediska trestního práva tedy nehraje roli, kdy všechny sbíhající se trestné činy vyjdou najevo, tato skutečnost nesmí být pachateli ani ku prospěchu, ani na újmu. Je zřejmé, že pro trestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale naopak je zcela nezbytné použití absorpční zásady, tedy vzájemné posouzení veškerých souvisejících trestních sazeb.“*
98. S ohledem na výše uvedené provedl Úřad šetření, zda je v daném případě na místě zohlednit i jiné sbíhající delikty, za které již zadavateli byla uložena pokuta podle zákona. Jak již bylo uvedeno v bodě 89. odůvodnění tohoto rozhodnutí, ke spáchání právě projednávaných správních deliktů došlo dne 24. 9. 2015 a dne 5. 10. 2015. Z úřední činnosti je Úřadu známo, že dne 9. 11. 2016 vydal ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0631/2016/VZ rozhodnutí z téhož dne, kterým zadavateli uložil pokutu za spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, kterého se zadavatel dopustil tím, že při zadávání veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 10 - Mikrobiologie“ v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 10. 8. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507838, porušil zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 10 - Mikrobiologie“ na části, a to na část dodávky spektrofotometru a na část dodávky anaerobního boxu, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránilo ustanovení § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel s vybraným uchazečem BioVendor - Laboratorní medicína a.s., IČO 63471507, se sídlem Karásek 1767/1, 621 00 Brno, smlouvu na veřejnou zakázku. Za daný správní delikt, jehož se zadavatel dopustil dne 28. 7. 2015, mu byla podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložena pokuta ve výši 100 000 Kč.
99. Úřadu je dále z úřední činnosti známo, že dne 11. 11. 2016 vydal ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0635/2016/VZ rozhodnutí z téhož dne, kterým zadavateli uložil pokutu za spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, kterého se zadavatel dopustil tím, že při zadávání veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 7 – Endoskopie a vrtačky“ v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 28. 8. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507821, porušil zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 7 – Endoskopie a vrtačky“ na části, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránilo ustanovení § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel s vybraným uchazečem Olympus Czech Group, s.r.o., člen koncernu,

IČO 27068641, se sídlem Evropská 176/16, 160 41 Praha 6, smlouvu na veřejnou zakázku. Za daný správní delikt, jehož se zadavatel dopustil dne 24. 8. 2015, mu byla podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložena pokuta ve výši 60 000 Kč.

100. Úřadu je rovněž z úřední činnosti známo, že dne 14. 11. 2016 vydal ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0638/2016/VZ rozhodnutí z téhož dne, kterým zadavateli uložil pokutu za spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, kterého se zadavatel dopustil tím, že při zadávání veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 14 – Inkubátory a vyhřívané lůžko“ v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 8. 9. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507846, porušil zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, tj. na část týkající se dodávky inkubátorů a na část týkající se dodávky vyhřívaného lůžka, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránilo ustanovení § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento jeho postup omezil okruh možných dodavatelů a podstatně ovlivnil výběr nejhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem Medisap s.r.o., IČO 480 29 360, se sídlem Na Rovnosti 2244/5, 130 00 Praha 3, smlouvu na veřejnou zakázku. Za daný správní delikt, jehož se zadavatel dopustil dne 1. 9. 2015, mu byla podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložena pokuta ve výši 10 000 Kč.
101. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že správní delikty uvedené v bodu 98. až 100. odůvodnění tohoto rozhodnutí a právě projednávané správní delikty jsou sbíhajícími se správními delikty, za jejichž spáchání by bylo na místě dle principů trestního práva uložit souhrnný trest. Jelikož však, jak již bylo uvedeno výše, k takovému postupu nemá Úřad dostatečnou právní oporu v příslušných právních předpisech (tj. zejména ve správním řádu), Úřad postupoval při aplikaci zásady absorpce per analogiam tak, že přihlédl k již uloženým pokutám a tyto zohlednil při ukládání pokuty za právě projednávané správní delikty.
102. Podle § 121 odst. 2 zákona při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, se přihlédně k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Hlavním kritériem, které je dle citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlednutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán).
103. Ke způsobu, resp. okolnostem, za kterých byl správní delikt spáchán, Úřad uvádí, že v šetřeném případě zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky způsobem, kdy sice rozdělil předmět veřejné zakázky na dvě části, avšak uvedené rozdělení s ohledem na rozdílný technický charakter a možnost některých výrobců či dodavatelů dodávat separátně poptávané nemocniční vybavení, nelze považovat za dostatečné, resp. provedené v souladu se zásadou zákazu diskriminace. K okolnostem šetřeného případu Úřad uvádí, že zadavatel při rozdělení předmětu veřejné zakázky na část 1 a část 2 vycházel z funkce a účelu použití poptávaného nemocničního vybavení, avšak zadavatel nezohlednil reálnou možnost více rozčlenit poptávané nemocniční vybavení a umožnit tak více subjektům ucházet se o veřejnou zakázku. Úřad ke způsobu vymezení části 1 veřejné zakázky uvádí, že zadavatel

uvedenou část vymezil s ohledem na stejný medicínský cíl, tj. zajištění prostředků k ošetření pacienta, avšak nezohlednil možnost dalšího členění podle jiných parametrů, které by nevedlo k porušení zásady zákazu diskriminace, tak jako to nastalo v šetřeném případě.

104. Co se týče stupně závažnosti správního deliktu, Úřad obecně uvádí, že porušení zákazu diskriminace, jakožto i dalších zásad stanovených v § 6 odst. 1 zákona lze kvalifikovat jako nejzávažnější porušení zákona. Zákonodárce vymezil v ustanovení § 6 odst. 1 zákona základní zásady zadávacího řízení, tj. zásadu transparentnosti, zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace, přičemž zásadní význam těchto zásad je dán především skutečností, že tyto zásady je nutné dodržet v rámci veškerých kroků zadavatele uskutečněných v celém procesu zadávání veřejných zakázek. Případy, kdy zadavatelé při zadávání veřejné zakázky nastaví takové podmínky, že dochází k diskriminaci některých potenciálních dodavatelů, dosahují obecně velmi vysokého stupně intenzity porušení zákona, neboť zadavatelé tímto postupem narušují soutěžní prostředí.
105. Důsledkem nezákonného postupu zadavatele, který v rámci části 1 veřejné zakázky požadoval vzájemně ne zcela související plnění (tj. poptával plnění spočívající v dodávce lůžek a matrací spolu s plněním spočívajícím v dodávce resuscitačního a anesteziologického vozíku), ačkoli povaha požadovaných dodávek připouštěla rozdělení předmětu plnění na více částí, bylo omezení vzájemného konkurenčního prostředí mezi dodavateli. V šetřeném případě se Úřad zabýval i objektivními dopady, které mohl požadavek na společné plnění (dodávka nemocničních lůžek vč. matrací a dodávka speciálních vozíků) mít na konkurenční prostředí dodavatelů zdravotnického vybavení. V této souvislosti Úřad odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 57/2011 ze dne 1. 11. 2012, ve kterém je uvedeno: *„... pokud je předmět veřejné zakázky vymezen příliš široce (lze-li plnění v něm zahrnuté dodávat samostatně a děje-li se tak v praxi) a v důsledku toho podává nabídku méně dodavatelů než v situaci, kdy by byla plnění poptávána samostatně, vede to k diskriminaci těch dodavatelů, kteří by byli schopni podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna, bez ohledu na jejich možnost zajistit si subdodávky nebo podávat společnou nabídku; tím se totiž diskriminační účinek s vlivem na efektivní soutěžní prostředí, v němž se dodavatelé o veřejnou zakázku mají nacházet, nikterak neeliminuje“*. Ve vztahu k citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně Úřad uvádí, že v daném případě byli diskriminováni výrobci a dodavatelé pouze vybraných komponentů (např. sprchovacích lůžek) na úkor „univerzálních“ dodavatelů zdravotnického vybavení, kteří v rámci svého portfolia nabízejí produkty od více výrobců. V daném případě byla omezena hospodářská soutěž mezi výrobcí a výhradními dodavateli pouze určité skupiny výrobků nebo pouze určité značky, kteří byli nuceni spolupracovat s jinými dodavateli. V důsledku toho nelze vyloučit, že v případě rozdělení veřejné zakázky na odpovídající části, mohl zadavatel obdržet více nabídek, které mohly být pro zadavatele ekonomicky výhodnější, čímž by došlo k úspoře finančních prostředků. V souvislosti s výše uvedenými závěry Úřad uvádí, že v šetřeném případě zadavatel obdržel v části 1 veřejné zakázky pouze dvě nabídky. Je tak vysoce pravděpodobné, že došlo k reálnému omezení hospodářské soutěže, neboť dodávky nemocničního vybavení nepředstavují natolik komplikovaný a specifický předmět veřejné zakázky, který by byl schopen splnit pouze velmi omezený okruh dodavatelů.
106. Jako přitěžující okolnost vzal Úřad v úvahu spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí, přičemž se jednalo rovněž o správní delikt vysokého stupně závažnosti,

kdy zadavatel podobným postupem jako v případě části 1. veřejné zakázky nerozdělil předmět veřejné zakázky na dodávku přístrojového vybavení k zajištění a udržení optimální tělesné teploty pacienta.

107. Jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty vzal úřad v úvahu skutečnost, že zadavatel předmět veřejné zakázky určitým způsobem rozdělil. Ačkoliv Úřad dovedl, že zadavatel v rámci části 1 a 2 veřejné zakázky předmět veřejné zakázky rozdělil nedostatečně, je nutné zohlednit snahu zadavatele o rozdělení předmětu veřejné zakázky alespoň na dvě části. Uvedeným postupem, kdy zadavatel rozdělil předmět veřejné zakázky na dvě části, jednoznačně došlo k menšímu omezení hospodářské soutěže, než by tomu bylo v případě, kdy by zadavatel neprovedl vůbec žádné rozdělení a požadoval společně v rámci jedné veřejné zakázky (nerozdělené na části) lůžka včetně matrací, zdravotnické vozíky, přístroje na ohřev médií a přístroje na ohřev pacientů.
108. Úřad současně zohlednil jako polehčující okolnost skutečnost, že problematika rozdělení veřejné zakázky na části není v zákoně blíže upravena a aktuální judikatura v této otázce poskytuje toliko obecné principy a návody, jejichž aplikace nemusí být v praxi jednoznačná, případně je možná existence více způsobů rozdělení podle odlišných charakteristických znaků jednotlivých částí plnění veřejné zakázky.
109. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Z údajů uvedených v rozvaze a ve výkazu zisku a ztráty (obojí sestaveno ke dni 31. 12. 2015) vyplývá, že zadavatel dosáhl provozního výsledku hospodaření ve výši 5 815 000 Kč, přičemž byly poskytnuty výkony v hodnotě přesahující 1 mld. Kč. Z rozvahy vyplývá, že zadavatel disponuje aktivy v celkové výši 834 342 000 Kč. Ačkoli zadavatel v roce 2015 dosáhl kladného výsledku hospodaření „pouze“ ve výši 289 000 Kč, nepovažuje Úřad s ohledem na hodnotu realizovaných výkonů a s ohledem na celkovou hodnotu aktiv, se kterými zadavatel disponuje, stanovenou výši pokuty za likvidační, ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou).
110. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mimo jiné dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad konstatuje, že výše uložené pokuty dostatečně naplňují obě funkce právní odpovědnosti.
111. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
112. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Karlovarská krajská nemocnice a.s., Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy